

cunds Forløb, og det en Pension saa stor, som om han havde tjent Staten i 10 Aar, troer jeg det er. Vi maae husse paa, at den Art Ting vil ligge for i Fællesforfatningen; de ville ligge for ved den første Forhandling, og de ville blive afgjorte til finantseel Stade for Staten. Hvad mig angaaer, har jeg ingen Tvivl om, at det Normalbudget, der første Gang vil blive forelagt, vil blive opgjort reedeligt, saaledes som Forholdene nu ere efter Finantsloven, og jeg tvivler heller ikke paa, at det vil blive opretholdt, indtil et nyt kan komme frem; men jeg holder mig overbevist om, at det nye Normalbudget vil blive rundeligt affattet. Har man ikke allerede nu hørt om store Projecter paa det militaire Gebeet, om militaire Foretagender, som have været Kjæledægger, men som bestandigt ere stude tilbage, fordi man ikke har ventet at finde Majoritet for dem? Men troer man, at, naar de igjen komme for en saadan Forsamling som den, hvorom her tales, at de saa der ville finde en saadan Modstand?

Jeg skal nu gaae ind paa Sagen i dens Heelhed og sige, at jeg nægter ikke, at jeg troer, at der fra de fjernere Landsdeles Side vil møde Mænd af alle Classer, som ville gjøre ikke ringe Modstand mod Foretagender af denne Art; maaffee vil sieblikkelig en Kamp af det værste Slags fremstaae, en Kamp, som ikke bør findes i en saadan Forsamling. Det er just en af de store Feil ved denne Forsamling, at Sparfommelighe, forsaavidt den vil blive repræsenteret, vil blive repræsenteret mere af Hensyn, som ligge udenfor vor Betragtningssmaaede, end af det Sparfommeligheds-hensyn, at vi have ikke finantseelle Kræfter til at udføre saadanne Foretagender, hvis Nødvendighed ikke anerkjendes. Det er en af Aarsagerne, hvorfor jeg er saa afgjort imod en Repræsentation af denne Art, at jeg troer, at det ikke vil staae i Ministeriets Magt at faae en Forandring i den tilveiebragt, naar Rigsraadet først er traadt sammen, hvorimod jeg holder det langt lettere for Ministeriet at faae den forandret nu. Jeg har sagt, og jeg gjentager det, at det forekommer mig, at det kun er en Omhed i Fornemmelserne hos Ministeriet, at det ikke kan møde for Rigs-

raadet igjen med Forflag til Forandring, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en overordentlig stor Forstjel paa Situationen. Da Ministeriet forrige Gang gik til Rigsraadet, maatte det sige: „Om I end antage, hvad vi forelægge, saa kunne vi dog ikke ganske bestemt love Eder, at det gaaer igjennem.“ Naar derimod Stillingen er den, at man i en Sag af denne Vigtighed ved at stemme rundt hen, selv for hvad man ikke synes om, kan faae Forholdet endelig afgjort, da stiller det sig ganske anderledes end sidste Gang, da det tvertimod blev opstillet, at Enden var ikke endda, at der endnu var et andet Sted, hvor man skulde møde, og hvor man kunde gjøre legal Modstand. Men, naar man nu kommer til Rigsraadet og siger: „Det er nu Eder, som have den afgjørende Stemme, og dermed er Sagen endt“, saa er Stillingen saaledes forandret for Ministeriet, at det efter min Formening ikke i nogen væsentlig Grad behøver at unddrage sig den.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har søgt at gjøre Rede for, hvorledes han meente, at § 45 kunde anvendes, uden at der blev for store Banskelligheder derved; jeg vil indrømme, at Noget af den Art kan lade sig gjøre, jeg vil indrømme ham, at § 45, saa urigtig den er, saalidet som den i Virkeligheden er constitutionel, saa sandt det er, at den ikke giver en lovgivende, men kun en lovsforhindrende Myndighed, dog ved en heldig Praxis, ved en alvorlig Stræben fra Forsamlingens Side kan komme til at være til Nød brugelig. Det vil jeg Altsammen indrømme; jeg vil gaae videre og sige, at det vil ligge i Forsamlingens Natur at søge at gjøre sig selv gjældende, at det maa være dens Natur at stræbe efter at erhverve Magt, og at, hvad den ærede Rigsdagsmand i den Henseende har anført, er et af Midlerne dertil; men jeg maa ved Siden deraf sige, at det kun da har sin rigtige, lovlige og nyttige Betydning, at saadanne Modstandsmidler kunne blive Regjeringen afvundne, naar den Repræsentation, der saaledes virker ligeoverfor Regjeringen, er en for Befolkningen beskyttende Repræsentation. Det er det, jeg